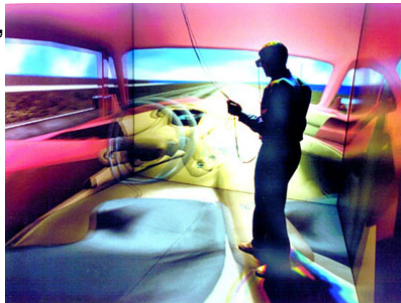

Η πραγματικότητα στην πραγματικότητα (!) είναι μόνο μέσα μας. Ζούμε μέσα μας. Ό,τι ξέρεις είναι μέσα σου, ό,τι βλέπεις είναι μέσα σου, όλοι οι άλλοι άνθρωποι και όλα τα πράγματα του κόσμου, και ο ίδιος ο κόσμος ολόκληρος είναι μέσα σου. Έξω σου, για σένα, δεν υπάρχει απολύτως τίποτε. Όλα τα βλέπεις με τα δικά σου μάτια, ταυτόχρονα τα επεξεργάζεσαι σύμφωνα με ό,τι ξέρεις (γι' αυτό και είναι τόσο σημαντικό το τι ξέρεις), και παίρνεις το αποτέλεσμα που είναι η αποκλειστικά δική σου αντίληψη.

Παντού εκεί έξω βλέπεις τον εαυτό σου. Τον εαυτό σου ανθρωπότητα, τον εαυτό σου κόσμο, τον εαυτό σου σύμπαν. Τον εαυτό σου αλήθεια, τον εαυτό σου ψέματα, τον εαυτό σου σωστά, τον εαυτό σου λάθος,

τον εαυτό σου εικόνες μέσα σε εικόνες και γνώμες μέσα σε γνώμες, όλα δικά σου. Όταν βλέπεις κάτι κακό «εκεί έξω», αυτό το κακό απλώς είναι μέσα σου, γι' αυτό το βλέπεις, αλλιώς δεν θα το έβλεπες καθόλου. Δεν γνωρίζεις αληθινά τίποτε, μονάχα αναγνωρίζεις, αυτά που ήδη έχεις μέσα σου. Όλοι οι άνθρωποι που ξέρεις, για παράδειγμα, ζουν και υπάρχουν μόνο μέσα σου, διότι δεν είναι παρά μεταμφιέσεις του εαυτού σου, αντικατοπτρισμοί του δικού σου εαυτού, και κατά τα άλλα δεν υπάρχουν στ' αλήθεια για σένα. Δηλαδή, υπάρχουν, αλλά εσύ δεν ξέρεις σχεδόν τίποτε γι' αυτήν τους την ύπαρξη, παρά μόνο ένα καθρέφτισμά τους που είναι μέσα σου, απόλυτα ταυτισμένο και ερμηνευμένο από σένα όπως είσαι.

Όλα αυτά που έζησες φτιάχνουν τη ζωή για σένα, όλα αυτά που έμαθες φτιάχνουν τη γνώση για σένα, όλες σου οι εμπειρίες είναι μνήμες που συμμετέχουν στις επόμενες εμπειρίες. Καμία εικόνα δεν είναι καθαρή για σένα, όλες σε περιέχουν. Για σένα τα πάντα λειτουργούν σε σχέση με σένα. Κι ο κόσμος όλος είναι σχεδιασμένος από σένα για σένα, είναι απόλυτα φανταστικός. Η μεγαλύτερη δύναμή σου είναι η φαντασία σου. Τα πάντα τα έχεις φτιάξει για σένα με τη φαντασία σου -και με τις εμπειρίες σου (δηλαδή τις μνήμες σου, δηλαδή αυτά που φαντάζεσαι γι' αυτά που συνέβησαν).

Όλα αυτά είναι το πνεύμα μας, διότι είμαστε πνεύματα, και ανάλογα με το πώς είναι το πνεύμα σου έτσι είναι και ο κόσμος, έτσι είναι τα πάντα. Για να κάνεις κάποια ζητήματα

πράξη, πρέπει να γίνει μια επέμβαση του πνεύματος πάνω στην «πραγματικότητα», και αυτή θα γίνει, αν γίνει, όπως ακριβώς είναι το πνεύμα. Κι έπειτα το πνεύμα θα την παρατηρήσει και θα την κάνει πάλι δική του, δηλαδή: η υλική επέμβασή σου θα ξαναγίνει πνευματική.

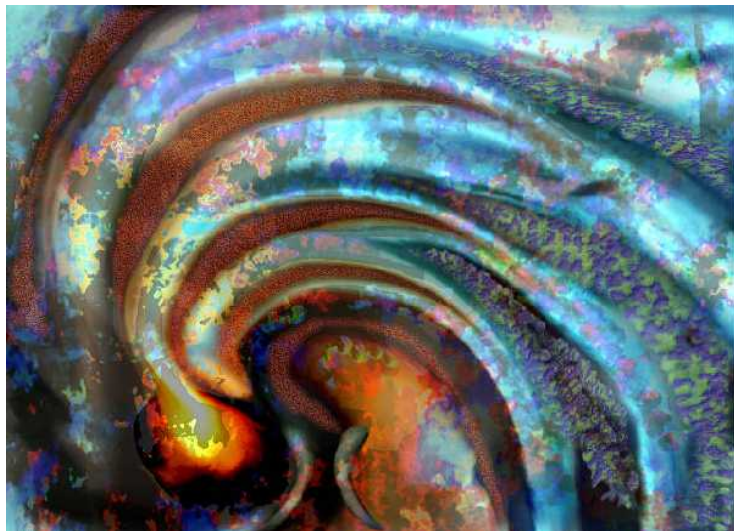
Αυτό κάνουμε συνεχώς: υλοποιούμε το πνεύμα, και έπειτα πνευματοποιούμε την ύλη, και πάλι από την αρχή, ώσπου όλα καταλήγουν πάλι στο πνεύμα. Αυτό που κάποτε φανταζόσουν, τώρα το έκανες πράξη, και μετά απλώς το θυμάσαι και το φαντάζεσαι πάλι, και θέλεις να το ξανακάνεις, κλπ. Και συνεχώς οι πράξεις των άλλων γίνονται πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας, το ίδιο και οι δικές μας μέσα στους άλλους. Το πιο όμορφο από όλα, όμως, είναι εκείνο το καθαρό πνεύμα, που ταξιδεύει απευθείας από πνεύμα σε πνεύμα, και δεν παύει ποτέ να είναι πνεύμα, και ταξιδεύει στον χρόνο, αθάνατο και αιώνιο.

Το πραγματικό, προκύπτει από το πράγμα, που είναι το προϊόν της πράξης. Το πνευματικό, προκύπτει από το πνεύμα, που είναι το προϊόν της πνοής (της πνοής που μας ζωογονεί, που οξυγονώνει τον εγκέφαλο μας). Εν προκειμένω, της έμπνευσης (εν-πνεύση), της πνοής που φυσάει μέσα μας από αλλού (;). Το «φάντασμα» είναι το προϊόν της φαντασίας. Ζούμε ανάμεσα σε φαντάσματα. Το πνεύμα μας πράττει το πραγματικό ανάμεσα σε φαντάσματα, κι όλα στο τέλος γίνονται πνευματικά. Τον πραγματικό κόσμο τον παρακολουθεί το πνεύμα μας και τον αφομοιώνει, άρα ο πραγματικός κόσμος είναι κομμάτι του πνευματικού κόσμου. Τον πνευματικό κόσμο στον οποίο συμμετέχει το πνεύμα μας, τον επηρεάζει καθημερινά ο πραγματικός κόσμος με τρόπους ανεξιχνίαστους από εμάς, άρα ο πνευματικός κόσμος είναι κομμάτι του πραγματικού κόσμου. Το «μέσα» και το «έξω» συνδέονται, αλλά αυτή η σύνδεση είναι «μέσα».

Η φαντασία είναι ο τρόπος με τον οποίο βλέπει το πνεύμα την πραγματικότητα. Δεν μπορεί να τη δει αλλιώς. Λένε πώς ο κόσμος μας είναι μια φυλακή, στην οποία είμαστε φυλακισμένοι, (μεγάλος είναι ο πόθος μας να αποδράσουμε από την τυραννική καθημερινή πραγματικότητα του κόσμου). Ναι, είμαστε «πραγματικά» φυλακισμένοι, αλλά δεν είμαστε

«πνευματικά» φυλακισμένοι. Κι αφού είμαστε πνεύματα, τότε δεν είμαστε στ' αλήθεια φυλακισμένοι, είμαστε ελεύθερα πνεύματα.

Η Ουτοπία υπάρχει μόνο μέσα στα όνειρα μας (το λέει η λέξη: ου-τοπία, ο ου τόπος, ο τόπος που δεν είναι τόπος, ο τόπος που δεν υπάρχει, ο τόπος που δεν είναι τοπικός), και η δύναμή της είναι ότι μπορεί να αλλάξει τον ίδιο μας τον εαυτό, όχι τον κόσμο, αλλά ίσως και τα πνεύματα που έρχονται σε επαφή με το δικό μας. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο, διότι δεν τον γνωρίζουμε, και ο κόσμος δεν μας δίνει και καμία σημασία. Μπορούμε όμως να αλλάξουμε τα πνεύματα, που δημιουργούν τον κόσμο μέσα τους, και τότε, κατά κάποιο τρόπο, θα έχουμε αλλάξει τον κόσμο, όταν αυτά υλοποιήσουν το πνεύμα όπως το συνηθίζουν. Οι αλλαγές του κόσμου γίνονται μέσω του πνεύματος, όχι μέσω της πραγματικότητας. Αν θέλεις να γίνουν τα όνειρα σου πραγματικότητα, τότε προδίδεις τα όνειρα σου, τα ξεγελάς. Κράτα τα όνειρα σου, σαν όνειρα, μεγάλα και όμορφα, και άσε τα, ως όνειρα, να αλλάξουν τα πνεύματα των άλλων ανθρώπων γύρω σου. Αν θέλεις να βοηθήσεις τον κόσμο να εξελιχθεί, να γίνουν οι άνθρωποι καλύτεροι, τότε πρέπει να γίνεις εσύ καλύτερος, να βοηθήσεις τον εαυτό σου να εξελιχθεί, και τότε, ως δια μαγείας, ο κόσμος θα εξελιχθεί, οι άλλοι θα γίνουν καλύτεροι, απλά διότι όλα και όλοι είναι μέσα σου και θα έχεις γίνει εσύ καλύτερος και άρα θα το βλέπεις αυτό και γύρω σου. Αυτή είναι η Αλήθεια, γι' αυτό και είναι σημαντικό να το καταλάβουμε αυτό σε όλες του τις προεκτάσεις.

Γινόμαστε καλύτεροι για να αποκτήσουμε αληθινή όραση, αληθινά μάτια, όσο πιο αληθινά γίνεται. Κι όταν θα δεις τον κόσμο με τα αληθινά μάτια (σου), τότε θα δεις παντού τον μεγάλο μυστικό πόλεμο του πνεύματος, που δημιουργεί αναλόγως τον κόσμο, και τότε θα μπορέσεις να συμμετέχεις δυναμικά σε αυτόν τον πόλεμο, για να αλλάξουμε τον κόσμο, δηλαδή το μεγάλο πνεύμα, με τη βοήθεια του μεγάλου πνεύματος στο οποίο όλοι μας συμμετέχουμε και από το οποίο όλοι μας προερχόμαστε μαζί με τα πάντα, διότι, στην πιο υψηλή εικόνα -όπως όλα βρίσκονται μέσα στο πνεύμα μας- όλα βρίσκονται μέσα σε ένα μεγάλο πνεύμα, μαζί με όλα μας τα πνεύματα.

Πιστεύω ότι η ώρα της ανατροπής, αργά ή γρήγορα, έρχεται. Της ανατροπής του κόσμου όπως τον ξέρουμε. Είναι μια προσωπική ανατροπή, μια πνευματική ανατροπή, αλλά ταυτόχρονα είναι μια πραγματική ανατροπή, μια παγκόσμια ανατροπή. Ολοι οι καλύτεροι άνθρωποι ανάμεσα στους ανθρώπους, εργάζονται αφοσιωμένα γι' αυτό, και δεν εργάζονται μόνοι τους αλλά και κάτι άλλο ανώτερο εργάζεται μαζί τους. Δεν θέλουμε να κάνουμε τη φαντασία πράξη, θέλουμε να κάνουμε την πράξη, φαντασία... Ακούγεται τρελό, ίσως, αλλά το Πνεύμα κάνει όλα αυτά τα τρελά πράγματα, δεν φταίω εγώ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ
giannoulakis.blogspot.com

~editorial από το τεύχος 116 του περιοδικού Strange~